

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2006870

van 20 juni 2013

Opposant: **DRESSING ROOM, société privée à responsabilité limitée**
Parvis Saint-Pierre 2
1180 Brussel
België

Gemachtigde: **Bureau Gevers S.A.**
Holidaystraat 5
1831 Diegem
België

Ingeroepen recht: Dressing Room (Benelux inschrijving 876279)

tegen

Verweerder: **LORCA BVBA**
Markt 41
1780 Wemmel
België

Gemachtigde: **Novagraaf Belgium S.A./N.V.**
Chaussée de la Hulpe 187
1170 Brussel
België

Betwiste merk:



(Benelux depot 1229943)

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 28 juli 2011 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het gecombineerde woord-

LORCA
DRESSING
ROOM

/beeldmerk voor waren in de klassen 18, 24 en 25. Dit depot is onder nummer 1229943 in behandeling genomen en gepubliceerd op 4 augustus 2011.

2. Op 27 oktober 2011 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op Benelux inschrijving 876279 van het woordmerk Dressing Room, ingediend op 28 augustus 2009 en ingeschreven op 10 mei 2010 voor waren en diensten in de klassen 24, 25 en 35.

3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren en diensten van het ingeroepen recht.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is op 2 november 2011 ter kennis gebracht van partijen.

8. Naar aanleiding van enkele opeenvolgende gezamenlijke verzoeken tot verlenging van de *cooling off* is de contradictoire fase van de procedure aangevangen op 3 mei 2012. Het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") heeft op 14 mei 2012 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn is gegeven tot en met 14 juli 2012 voor het indienen van zijn argumenten en eventuele stukken ter ondersteuning daarvan.

9. Op 16 juli 2012 heeft opposant argumenten ingediend. Aangezien 14 juli 2012 op een zaterdag viel, zijn deze ingevolge regel 3.9, lid 3 van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR") tijdig ingediend. Het Bureau heeft deze argumenten op 18 juli 2012 aan verweerder verzonden, waarbij een termijn tot en met 18 september 2012 is gegeven om hierop te reageren.

10. Op 17 september 2012 heeft verweerder zijn reactie ingediend. Deze is op 16 oktober 2012 door het Bureau doorgestuurd naar opposant.

11. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.
12. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

13. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten opposant

14. Opposant wijst erop dat het ingeroepen recht volledig is opgenomen in het betwiste teken, en ziet daarin een aanwijzing dat er overeenstemming bestaat. De figuratieve elementen van het betwiste teken vindt hij sober, waardoor de aandacht zal uitgaan naar de woordelementen, die alle even groot zijn weergegeven, en waarvan volgens opposant derhalve geen dominant element valt aan te wijzen. Doordat twee van de drie elementen van het betwiste teken identiek zijn aan het ingeroepen recht, acht opposant de tekens visueel en auditief sterk overeenstemmend.

15. Begripsmatig zal de Engelse term *dressing room* volgens opposant zeker niet door het hele Beneluxpubliek worden begrepen, maar voor diegenen die dat wel doen zijn de tekens begripsmatig sterk overeenstemmend.

16. Opposant stelt vast dat de waren van het betwiste teken in klasse 24 en 25 identiek zijn aan deze van het ingeroepen recht; de waren in klasse 18 acht hij soortgelijk aan die in klasse 25.

17. Opposant concludeert dat er sprake is van gevaar voor verwarring en verzoekt bijgevolg het Bureau de oppositie geheel toe te wijzen en inschrijving van het betwiste teken te weigeren.

B. Reactie verweerder

18. Volgens verweerder behoort het Engelse *dressing room* tot de basisvocabulary en zal het wel degelijk worden begrepen door het Beneluxpubliek. Verweerder acht het onderscheidend vermogen van het ingeroepen recht zeer laag tot nihil. Het betwiste teken heeft daarentegen volgens hem een sterk onderscheidend vermogen, enerzijds door toedoen van de fantasieterm LORCA, het meest dominante deel van het teken, en anderzijds door de grafische elementen.

19. Door die grafische presentatie, met name het onder elkaar plaatsen van de drie termen, is het ingeroepen recht voor meerdere interpretaties vatbaar, zo stelt verweerder. Immers, op die manier wordt het verband tussen de woorden DRESSING en ROOM verbroken en krijgen deze een geheel andere, zelfs dubbele betekenis (ook in het Nederlands), waaruit verweerder concludeert dat de tekens begripsmatig niet overeenstemmen.

20. Op visueel vlak ziet verweerder meerdere duidelijke verschillen, namelijk de lengte van de tekens, de figuratieve elementen en het kleurgebruik bij het betwiste teken, het gebruikte lettertype en het verschil in hoofdletters en kleine letters. De visuele indruk van de tekens is dan ook totaal verschillend, aldus verweerder.

21. Op auditief vlak meent verweerder dat het eerste element van het betwiste teken van doorslaggevende betekenis is, doordat dit meer aandacht krijgt van het publiek. Bovendien is het betwiste teken langer dan het ingeroepen recht en verweerder concludeert dan ook dat de tekens fonetisch zeer sterk verschillen.

22. Verweerder beaamt dat de waren in de klassen 24 en 25 identiek zijn, maar ontkent dat de waren in klasse 18 soortgelijk zijn; leder en kunstleder zijn immers ruwe basismaterialen, die gebruikt kunnen worden voor allerhande doeleinden. Het loutere feit dat kledingstukken, schoeisel of hoofddeksels ook uit leder kunnen bestaan, acht verweerder geen voldoende band om tot soortgelijkheid te besluiten.

23. Verweerder stelt dat in de mode- en kledingsector een merk soms belangrijker is dan de kwaliteit of de snit; hij gaat er derhalve van uit dat het publiek zeer veel aandacht heeft voor het merk en zelfs kleine verschillen tussen twee merken duidelijk zal waarnemen, onthouden en herkennen.

24. Verweerder concludeert tot afwezigheid van elk gevaar voor verwarring en verzoekt het Bureau derhalve de oppositie geheel af te wijzen en de inschrijvingsprocedure van het betwiste depot verder te zetten.

III. BESLISSING

A.1. Verwarringsgevaar

25. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

26. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

27. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU,

Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).


Vergelijking van de tekens

28. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

29. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

30. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007).

31. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Dressing Room	

32. Het ingeroepen recht is integraal opgenomen in het betwiste teken. Volgens de rechtspraak is het mogelijk dat, wanneer een samengesteld teken bestaat uit de nevenschikking van een element (in casu Lorca) en een ander merk (in casu Dressing Room), laatstgenoemd merk een zelfstandige onderscheidende plaats behoudt in het samengestelde teken, zelfs wanneer het daarvan niet het dominerende bestanddeel vormt. In een dergelijk geval kunnen het samengestelde teken en dit andere merk worden geacht overeen te stemmen (GEU, Barbara Becker, T-212/07, 2 december 2008 en GEU, Life Blog, T-460/07, 20 januari 2010).

Begripsmatige vergelijking

33. Het gemeenschappelijk element *dressing room* is Engels voor “kleedkamer” (Van Dale, Groot Woordenboek Engels-Nederlands, 2^{de} druk). Anders dan opposant, is het Bureau van oordeel dat deze betekenis genoegzaam bekend is in de Benelux, zeker bij het Franstalige publiek, aangezien de term in het Frans als synoniem wordt gebruikt voor *garderobe* (Van Dale, Groot Woordenboek Frans-Nederlands, 3^{de} druk). Het element Lorca in het betwiste teken is een fantasiebenaming, die mogelijk verwijst naar een gemeente in de Spaanse provincie Murcia of naar de eveneens Spaanse dichter en toneelschrijver Federico García Lorca, maar geen betekenis heeft en dus ook geen andere betekenis geeft aan het teken in zijn geheel.

34. Verweerder meent dat laatstgenoemd element daardoor het meest dominante is van het betwiste teken (zie punt 18). Dit neemt echter niet weg dat er ook sprake kan zijn van overeenstemming wanneer het ingeroepen recht in het betwiste teken wordt hernomen als niet dominant element, zoals hierboven reeds uiteengezet.

35. Verweerder wijst erop dat de woorden DRESSING en ROOM in het betwiste teken geheel anders zullen worden geïnterpreteerd doordat zij onder elkaar zijn geplaatst (zie punt 19). Het Bureau deelt deze visie niet. Hoewel de gemiddelde consument een merk gewoonlijk als een geheel waarneemt en niet let op de verschillende details ervan, zal hij dat teken namelijk ontleden in woordelementen die voor hem een concrete betekenis hebben of die gelijken op woorden die hij al kent (zie onder andere GEU, Vitakraft, T-356/02, 6 oktober 2004 en Ecoblue, T-281/07, 12 november 2008). De consument percipieert beide woorden tegelijkertijd (of vlak na elkaar), waarbij het niet uitmaakt of zij naast dan wel onder elkaar zijn geplaatst, en zal er de hierboven beschreven betekenis aan toekennen. Voor de door verweerder gesuggereerde Nederlandse interpretatie (bijvoorbeeld “slasaus” + “room”) ziet het Bureau al helemaal geen logische gronden aanwezig.

36. Aangezien twee elementen van het betwiste teken samen dezelfde betekenis hebben als het ingeroepen recht, en het supplementaire element van dit teken geen betekenis heeft, zijn merk en teken begripsmatig overeenstemmend.

Visuele vergelijking

37. Het ingeroepen recht is een zuiver woordmerk, bestaande uit twee naast elkaar geplaatste woorden van respectievelijk acht en vier letters. Het betwiste teken is een gecombineerd woord-/beeldmerk, bestaande uit drie onder elkaar geplaatste woorden van respectievelijk vijf, acht en vier als het ware getekende letters, alle okerkleurig en waarbij de ingesloten ruimte van de letters O, R, A en D volledig in dezelfde kleur zijn opgevuld.

38. Bij samengestelde tekens (woord- en beeldelement) heeft het wordelement vaak een grotere impact op de consument dan het beeldelement. Reden hiervoor is dat het publiek de tekens niet steeds analyseert en vaak naar het teken verwijst door gebruik te maken van het wordelement (zie in die zin ook GEU, SELENIUM-ACE, T-312/03, 14 juli 2005). In casu springen de figuratieve elementen weliswaar in het oog, maar enkel als opmaak van de letters en de daaruit gevormde woorden, die dan ook heel duidelijk waarneembaar zijn en het gehele teken in beslag nemen.

39. In het algemeen zal de consument weliswaar meer belang hechten aan het eerste deel van een merk (zie in die zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004), maar in casu wordt dit deel, bestaande uit vijf letters, in het betwiste teken gevolgd door het gehele ingeroepen recht, in totaal bestaande uit twaalf letters, wat onmogelijk aan de aandacht kan ontsnappen. Zoals gezegd, maakt het daarbij niet uit welke van deze elementen het meest dominante is.

40. Merk en teken zijn in hun visuele totaalindruk overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

41. Wat de vergelijking op auditief vlak betreft, dient eraan te worden herinnerd dat – strikt genomen – de fonetische weergave van een samengesteld teken overeenkomt met die van de woordbestanddelen ervan, ongeacht de grafische kenmerken van deze bestanddelen, die veeleer aan de orde komen in het kader van het onderzoek van het visuele aspect van het teken (zie arresten Gerecht EU van 25 mei 2005, PC WORKS, T-352/02 en van 21 april 2010, Thai Silk, T-361/08).

42. Het ingeroepen recht telt drie lettergrepen, het betwiste teken vijf, waardoor het dus merkelijk langer is. Niettemin komt het ingeroepen recht ook fonetisch identiek voor in het betwiste teken, waardoor er toch sprake is van een zekere mate van overeenstemming.

43. Merk en teken stemmen in hun auditieve totaalindruk in zekere mate overeen.

Conclusie

44. Merk en teken zijn begripsmatig en visueel overeenstemmend en auditief in zekere mate overeenstemmend.

Vergelijking van de waren en diensten

45. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

46. Bij de vergelijking van de waren en diensten van het ingeroepen recht en de waren waartegen de oppositie is gericht, worden de waren en diensten in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

47. De te vergelijken waren en diensten zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
	Klasse 18 Leder en kunstleder en hieruit vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen.

Classe 24 Tissus et produits textiles, non compris dans d'autres classes. <i>Weefsels en textielproducten voor zover niet begrepen in andere klassen.</i>	Klasse 24 Weefsels en textielproducten voor zover niet begrepen in andere klassen.
Cl 25 Vêtements; chaussures; chapellerie. <i>Kledingstukken, schoeisel, hoofddeksels.</i>	Klasse 25 Kledingstukken, schoeisel, hoofddeksels.
Cl 35 Services d'intermédiaires en affaires commerciales relatifs à la vente et à l'achat de vêtements et de leurs accessoires, ainsi que de sacs, ceintures, bijoux et lunettes. <i>Bemiddeling op het gebied van commerciële aangelegenheden met betrekking tot de verkoop en aankoop van kleding en accessoires, evenals tassen, riemen, juwelen en brillen.</i>	
<i>NB: De waren- en dienstenlijst van deze inschrijving is in het Frans. De Nederlandse vertaling is uitsluitend ten behoeve van de leesbaarheid van deze beslissing toegevoegd.</i>	

Klasse 18

48. Met betrekking tot de waren *uit leder en kunstleder vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen* van het betwiste teken, zij eraan herinnerd dat volgens de rechtspraak waren complementair zijn wanneer zij dermate onderling verbonden zijn dat de ene waar onontbeerlijk of belangrijk is voor het gebruik van de andere, zodat de consumenten kunnen denken dat de productie van deze waren in handen is van één en dezelfde onderneming (GEU, Sissi Rossi, T-169/03, 1 maart 2005). Waren als kledingstukken, schoeisel, hoofddeksels of de hiervoor genoemde waren van het betwiste teken kunnen naast hun hoofdfunctie een gemeenschappelijke esthetische functie vervullen door samen bij te dragen aan de uitstraling van de betrokken consument. Bij de beoordeling van de verbanden die tussen deze waren worden gezien, moet dus rekening worden gehouden met het feit dat misschien een coördinatie wordt nagestreefd bij de vorming van deze uitstraling, in die zin dat de verschillende bestanddelen ervan worden gecoördineerd bij de creatie of aankoop ervan. Er kan met name sprake zijn van een dergelijke coördinatie tussen kledingstukken, schoeisel en hoofddeksels enerzijds en verschillende aanvullende kledingaccessoires, zoals van leder of kunstleder vervaardigde producten anderzijds (waarbij te denken valt aan tassen, riemen, rugzakken en portefeuilles). Bovendien worden deze waren vaak in dezelfde gespecialiseerde verkooppunten verkocht, hetgeen ertoe bijdraagt dat de betrokken consument een nauw verband tussen deze waren ziet en de indruk versterkt wordt dat de productie ervan in handen is van één en dezelfde onderneming (GEU, Pirañam, T-443/05, 11 juli 2007). Deze waren dienen derhalve als soortgelijk te worden beschouwd.

49. De waren *leder en kunstleder* van het betwiste teken zijn onbewerkte basismaterialen. Het feit op zich dat deze waren gebruikt worden voor het vervaardigen van de lederen (of kunstlederen) producten van opposant wil niet zeggen dat deze waren soortgelijk zijn, aangezien hun aard, gebruiksdoel en bestemming heel verschillend zijn. Onbewerkte basismaterialen zijn veeleer bestemd voor de industrie dan voor directe aanschaf door de eindconsument. Deze waren zijn derhalve niet soortgelijk.

Klasse 24 en 25

50. De waren in deze klassen zijn identiek, hetgeen ook in confesso is (zie punt 16 en 22).

Conclusie

51. De waren van het betwiste teken zijn deels identiek, deels soortgelijk en deels niet soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht.

A.2. Globale beoordeling

52. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

53. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). In casu betreft het waren die behoren tot het courante bestedingspatroon van de doorsnee consument, zodat het gemiddelde aandachtsniveau normaal mag worden geacht. Het door verweerder gestelde verhoogde aandachtsniveau (zie punt 23) blijkt niet uit de warenlijst en zal zich bovendien naar het oordeel van het Bureau hooguit voordoen in het hoogste segment van de sector.

54. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd).

55. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). Verweerder noemt het onderscheidend vermogen van het ingeroepen recht zeer laag tot nihil, maar licht dit niet nader toe. In dit verband merkt het Bureau op dat het ingeroepen recht weliswaar een betekenis heeft, maar dit wil nog niet per definitie zeggen dat het ook beschrijvend is ten aanzien van de betrokken waren en diensten of geen onderscheidend vermogen heeft. In casu verwijst het begrip *dressing room* wel enigszins naar de betrokken waren en diensten, maar beschrijft het deze niet. Bovendien zij er op gewezen dat het onderscheidend vermogen slechts één van de elementen is die een rol spelen bij de beoordeling van het verwarringsgevaar. Zelfs in het geval van een ouder merk met een zwak onderscheidend vermogen kan er sprake zijn van verwarringsgevaar, in het bijzonder wegens overeenstemming van de tekens en soortgelijkheid van de waren of diensten (zie in die zin arrest GEU, FLEXI AIR, T-112/03, 16 maart 2005).

56. Merk en teken stemmen begripsmatig en visueel overeen en auditief in zekere mate, terwijl de waren van het betwiste teken deels identiek, deels soortgelijk en deels niet soortgelijk zijn. Op grond van

deze factoren, en gelet op hun onderlinge samenhang, is het Bureau van oordeel dat het publiek kan menen dat de identieke en soortgelijke waren afkomstig zijn van dezelfde of van een economisch verbonden onderneming.

B. Conclusie

57. Op grond van het voorgaande besluit het Bureau dat er sprake is van gevaar voor verwarring met betrekking tot de identieke en soortgelijke waren.

IV. BESLUIT

58. De oppositie met nummer 2006870 wordt gedeeltelijk toegewezen.

59. Het Benelux depot met nummer 1229943 wordt niet ingeschreven voor de volgende waren:

Klasse 18: uit leder en kunstleder vervaardigde producten, voor zover niet begrepen in andere klassen;

Klasse 24: alle waren;

Klasse 25: alle waren.

60. Het Benelux depot met nummer 1229943 wordt wel ingeschreven voor de volgende waren:

Klasse 18: Leder en kunstleder.

61. Geen van de partijen wordt verwezen in de kosten op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie gedeeltelijk wordt toegewezen.

Den Haag, 20 juni 2013

Willy Neys
(*rapporteur*)

Saskia Smits

Pieter Veeze

Administratieve behandelaar: François Veneri